

MARIJA LUGARIĆ,
zastupnica u Hrvatskom saboru

Zagreb, 8. travnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (P.Z.E. br. 227)

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (P.Z.E. br. 227) podnosim sljedeći

AMANDMAN

na članak 14.

U članku 14., stavku 1. riječi „novoizgrađenoj zgradi“ zamjenjuju se riječima „novoizgrađenoj stambenoj zgradi“. Riječi „ili poslovne“ se brišu.

Obrazloženje amandmana:

Predloženim amandmanom precizira se da se obveza ugradnje zajedničkog antenskog sustava odnosi isključivo na (novoizgrađene) stambene zgrade, dok se iz te obveze izuzimaju poslovne zgrade.

Takvo ograničenje nužno je iz nekoliko razloga.

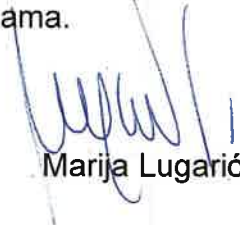
Prvo, svrha zajedničkog antenskog sustava primarno je osiguravanje univerzalnog pristupa medijskim i komunikacijskim sadržajima građanima u njihovim domovima. U tom smislu, riječ je o infrastrukturnom standardu koji proizlazi iz potrebe osiguravanja dostupnosti informacija i digitalnih usluga u kućanstvima. Ta svrha nije jednako primjenjiva na poslovne prostore, koji imaju bitno drugačije potrebe i koriste specifična, često individualizirana komunikacijska rješenja (npr. vlastite mreže, komercijalne telekomunikacijske usluge, specijalizirane sustave prijenosa podataka).

Drugo, Uredba (EU) 2024/1309, osobito članak 10., definira fizičku infrastrukturu unutar zgrada u kontekstu osiguravanja digitalne povezivosti, ali ne propisuje obvezu jedinstvenog tehničkog rješenja poput zajedničkog antenskog sustava za sve vrste zgrada. Naprotiv, naglasak je na funkcionalnoj spremnosti infrastrukture za pristup mrežama vrlo velikog kapaciteta, uz uvažavanje različitih namjena zgrada. Time se državama članicama ostavlja prostor da normativno prilagode obveze specifičnostima stambenih i poslovnih objekata.

Treće, uvođenje iste obveze za poslovne zgrade bilo bi nerazmjerno i neopravdano opterećenje za investitore i korisnike takvih prostora. Poslovni subjekti u pravilu već

osiguravaju digitalnu i komunikacijsku infrastrukturu prema vlastitim operativnim potrebama, koje često nadilaze ili u potpunosti zaobilaze funkciju klasičnog antenskog sustava. Nametanje dodatne, za njih funkcionalno nepotrebne infrastrukture povećava troškove gradnje bez stvarne javne koristi.

Četvrto, ovakvo preciziranje doprinosi pravnoj jasnoći i dosljednosti propisa, jer jasno razgraničava obveze ovisno o namjeni zgrade i sprječava različita tumačenja u praksi. Slijedom navedenog, predložena izmjena osigurava razmjernost, usklađenost s pravom Europske unije te funkcionalno opravdano normiranje, zadržavajući obvezu ondje gdje ona ima jasnu društvenu svrhu: u stambenim zgradama.

Marija Lugarić